

[FORTELNIK *sb m*

G sg fortelnika.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Posługujący się podstępem, wybiegiem, zdradą, używający fortelów: A mnie już ich poczęło wiele praktykować O łrogiéy fortelniká zdrádného niecnoćie VergKoch 38 (Linde).

WG